

¶ Zerol. d. verbo, *Quaestores* aterit in sacra Cardinalem Congregationem decimam esse, dari posse licentiam petendi Eleemosynas cum his circumstantiis. Prima, ut sunt personae bona eximisimis. Secunda, ne sint participes ipsarum Eleemosynarum. Tertia, ne habeant illi modo nomina quaestoris. Quarta, nullas indulgentias divulgant, nec concionentur. Quinta, ne sua privilegia, aut sacras reliquias circumferant. Sexta, ne imprecisionibus, aut minus Eleemosynas ab hominibus exprimant exortoruntur, non campanas aliave instrumenta defensant. Septima, ne quicquam debunt, aut utrumque perdat. Octava, ne illo artificio aut specie commemoranda orationis aliquam Sancti aur alio perverso more utantur. Nona, sed similesque, ac modeste Eleemosynas petant, easque implo loci utilitatem transponent.

Inditio futura Sessionis.

SACROSANCTA ecumenica, &
sub discussa 9. Card. de Luca.

SESSIO VIGESIMA SECUNDA,

Qua est sexta

SUB PIO IV. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 17. Septemb. M. D. LXII.

Doctrina a 8 y. &c. de sacrificio Missae.

SACROSANCTA ecumenica & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eidem Apostolica Sedis Legatis, ut vetus absoluta, atque omni ex parte perfecta de magno Eucharistie mysterio in sancta Catholica Ecclesia fides, atque doctrina retineatur, & in sua puritate, propulsatis erroribus, arque heretibus, conservetur; de ea, quatenus verum, & singulare sacrificium est, Spiritus sancti illustratione edoc-

ta; hoc, qua sequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis predicanda decernit.

REMISSIONES.

¶ Vide Dr. Thom. p. 3. quæst. 78. art. 50 & 7. & quæst. 83. Petr. Sor. tis. de Missa Catej. in opere de Sacrificio Missæ contra Lutherum. Can. L. 12. de locis Theolog. cap. 13. Sor. lib. 9. de Jufit. quæst. 2. art. 1. Card. Bellarm. p. 1. lib. 1. cap. 50 Covat. lib. 4. Paris. cap. 22. Veg. L. 13. Trident. cap. 39. P. Henr. in sum. lib. 9. de verbo Missæ Sacrificio. Reptitorum Inquisit. verbo. Missæ. Mich. Thosch. de Sacrificio Missæ. P. Gabr. Vaquez in 1. p. Di Thom. tom. 3. quæst. 83. dispu. 220. P. Azor. infinit. Moral. p. 1. lib. 10. & 1. sum. quæst. 1. Emmanuel.

in spiritu sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eidem Apostolica Sedis Legatis, statu, & decreto, proximam futuram Sessionem habendam & celebrandam esse Feria quinta post octauam festi Nativitatis Beatae Mariae Virginis, quæ erit 17. mensis Septembri proxime futuri. Hoc iamen adjecto, quod dictum terminum, ac unicuique Sessioni in posterum præfendum, ipsa sancta Synodus pro eius arbitrio, & voluntate, sicuti rebus Concilii purarum expedire, etiam in generali Congregatione, restringere, & prorogare libete posse, & valeat.

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub discussa 9. Card. de Luca.

Sessione XXII. de Sacrificio Missæ.

169

in sum. tom. 1. cap. 242. de Missa. Zerol. in præv. Episc. verbo. Missæ. P. Agid. de Comuniac. de Sacram. & censur. tom. 1. quæst. 83. Baldinus Junium super opera conserv. Bellarm. p. 2. lib. 4. P. Valer. Reginald. in præxi fisi panis. lib. 29. & num. 143. cum fagi.

¶ Licetum esse usum accipendi nuntiantem, vel pecuniam pro celebrazione Missæ specialisti alicui applicata, nullamque ob id committiri simoniam, aut culpam, etiam si Sacerdos causa exigat ex pacto, resolvunt Anton. de Cordub. de capl. confess. cap. 27. Mich. Timoth. de Sacrificio Missæ, tract. 3. quæst. 48. Jac. de Graffis. lib. 2. de arc. cap. 66. a num. 32. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 39. a num. 3. P. Henr. in sum. lib. 9. cap. 22. Moral. in Emporio juris pars. 1. tit. 1. quæst. 13. a prince. Petr. Ledelini in summa pars. 1. tit. 1. de Sacram. Eucar. cap. 18. vers. Quartus Conclus. Pat. Sacra. pars. 3. quæst. 83. art. 6. dipp. 80. fedi. 1. cum fagi. 2. Leffius. de Jufit. lib. 2. cap. 32. dub. 8. P. Vaquez. de sum. 3. dispu. 234. P. Agid. de Sacram. d. rom. 1. quæst. 83. num. 195. cum sepp. plures Doctores refut. Gened. ad Decretal. Collegit. 44. num. 5.

¶ Quod taxata pitantia dicunt injuria, quando ita taxatur, ut neque plus, neque minus licet dari vel recipi, dicunt ratione justa, quæ in qualibet regione communis confuetudine recepta, & approbata est a virtute prudentius, & Deum timenteris, vel quæ taxata fuerit a superiori habente potestate; ita ut major non possit patre exigiri, tamen Petr. Ledelini ubi super. concil. 7. & 8. Art. 2. 2. q. 2. de Sacrificio. art. 3. vers. sed dubitabili aliquo. Zerol. in præv. Episc. part. 1. verb. diffisi. concil. 2. & 3. & pag. num. 227.

¶ Utrum Sacerdos, qui aliquam pecuniam quantitatem accepit, per se, vel per alium pro dictis Missis, vel ut ei casus celebrari per alios Sacerdotes, si celebrari faciat per alios, minorit pitantia politi jure sibi retinetur residuum ejus, quod sibi datum fuit, sine peccato & reservatione? Quod possit retinere, si Sacerdos, qui dat illas Missas, sit parochus, aut ejus populi curam gerat, resolvunt Sor. de Jufit. 1. 9. quæst. 3. art. 1. vers. sed hac proprieate. En. Eman. in summa tom. 1. cap. 22. de Missa. 1. lib. 1. P. Sor. 3. pars. quæst. 83. art. 6. dipp. 86. fedi. 3. vers. hoc vero occasione. Contrarium vero opinionem sequuntur Joan. Major. in 4. divid. 45. quæst. 3. dub. 2. & Petr. Ledelini. de cap. 18. vers. A ipsa duda se responde.

Alii distinguunt in hunc modum: quando Parochio vel Sacrifice, qui pecuniam illam accepit a lege vel confusione, est assignata certa quantitas, & ex quaque Missa pitantia ob dispensationem seu pro iustitudi cura, & officio sibi injuncto Missa commandandi, tunc non peccat, nec tenetur ad restitutionem, si aliquam partem retinet sibi, & alteram dat presbytero pro Missis: quando vero Parochus seu Sacrifice non haber illum officium, quod lege vel confusione competit, si commentari dictis Missis dicendas, tunc non potest sibi aliquid retinere, quam distinctione tradunt Navarr. in Manual. cap. 25. num. 91. Ludov. Lopez in instru. Conscientie, p. 2. 111. de Enthir. cap. 78. vers. insuper. Beja causum confess. part. 1. cap. 12. in fine. Arag. 2. 2. quæst. 85. de Sacrific. art. 3. p. 68. in princ. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 20. num. 32. Veg. tom. 2. cap. 41. quæst. 3. P. Henr. lib. 9. cap. 22. in fine.

¶ An praecerto de audienda Missa fassit faciat ille, qui ad hotas Canonicas obligatus, eas tantum recitat, aut alias preces, ad quas tenetur ex voce, aut quia lant a Confessatio ei in Presentacioni impositione, tunc item recitat? Affirmat. Navar. in Manual. cap. 21. num. 8. & de Orat. cap. 19. num. 178. P. Azor. infinit. Moral. pars. 1. lib. 7. cap. 5. quæst. 3. P. Sor. tom. 3. quæst. 88. fedi. 3. in fine. P. Valer. Reginald. in præxi fisi panis. lib. 19. quæst. 1. num. 14. P. Agid. de Sacram. tom. 1. q. 8. num. 107. & in 287. silent sufficie audire duas partes Sacri.

¶ An Missa pro multis dicta, tantum valeat cuilibet illorum, ac si pro uno solo celebraretur? Vide Navarr. in Manual. cap. 25. num. 92. & num. 111. vers. 35. & conf. 6. n. 2. & conf. 7. de celebrat. Missar. Petr. Navar. lib. 2. de refusis. cap. 2. a num. 262. Matr. Anton. Cuth. lib. 5. infinit. maior. tit. 6. num. 77. Covat. in cap. alibi & p. 1. q. 5. num. 9. Joan. Melis. Cod. de Orat. cap. de valore Orationis pro multis fidei. Spin. de refus. glo. 1. 1. princ. a num. 55. Ludov. Lop. p. 2. cap. 78. de Eucar. vers. nam jam hic. Hier. Lamas. in 3. parti. Methodi. cap. 13. q. 17. Arag. 2. 2. quæst. 83. art. 3. vers. his constitutis. Fr. Eman. de cap. 252. num. 2. d. de Graffis. lib. 2. cap. 45. a num. 16. latissima. Dimas in tract. de Purgatis. cap. 37. Humad. lib. 42. glo. 2. a num. 3. tit. 4. pars. 1. Nummo in part. 3. Div. Thome. 1. quæst. 84. art. 1. dub. 8. pag. 960. Cardi. Teleti. lib. 2. im. fructu.

fructu. Sacerd. cap. 6. P. Azor. *infissi. moral.* **part. 1.** lib. 10. cap. 21. quæst. 1. Greg. de Valent. tom. 4. disp. 6. q. 11. p. 11. Petri Ledeini. *in sum. part. 1.* tract. de Eucher. cap. 17. concil. 23. P. Henr. d. lib. 9. cap. 19. §. 5. Zerol. d. verb. Missa. verf. ad quatuor. P. Soart. tom. 3. p. 79. fct. 12. Or. tom. 4. disp. 48. sed. 6. P. Agid. de quæst. 65. num. 186. in fine.

* Utrum Sacerdoti licet Missa celebrare anticipate? Doctores statim etiandi ponunt sequentes causas. Primum igitur causa tener. lictum esse, Sacerdotem Missam dicere anticipante ex his, quas in posterum tenuerit dicere pro certa intentione. Secundus, quando quis dicere, & celebrare pro intentione ejus, qui haberet mandare Missas, etiam illi nelecat, potenter pro Missa taliter dicenda, anticipare fit pendulum accipere, & solvendum. Arag. dicit. art. 3. p. 68. Ledeini. d. cap. 18. concil. 17. verf. *La dada es de un Sacerdote.* Fr. Emanuel. d. cap. 252. num. 8. Et præter hos causas promulgata sunt decimo Cardinalium Concilii Trident. ex mandato S. P. bona memoria Clement. VIII. edita, cuius tenor talis est.

S. Superioribus diebus significatum fuit S. D. N. paucis abhinc annis in Hispania novam conuictudinem rectorum aliquot Theologorum opinione nixam, sensim receptam, in dies magis invalidam, ut Sacerdotes Missam celebrantes eis valorem generaliter applicent his, qui postea Missa celebrationem postulatur, ac pro eo Eleemosynam praebent sunt, ratiocini, angustam Missa sacrificium peragetur, neque a Sacerdoti illud rogant, neque ei hæc de causa Eleemosynam praefluerint. Quam rem cum Sanctis & ad sanctam Congregationem Cardinalium Concilii Tridentini intercepimus pro materia gravitate examinandam reperire, in ipsa Congregatione primum de ea actum fuit diligenter, ac deinde relatum ad Sacramentum suum; quæ ex ejusdem Congregationis sententiæ, bufoaudi confundendum, tanquam pluribus nominibus periculofam, fideliū scandali, & offenditissimam obnoxiam, atque a veritu Ecclesiæ more nimium abhorrentem exploitit, ac improbarit, arque amplitudini tuis litteras datis, quod facimus, mandavit, ut omnibus istius Regni Archiepiscopis aquæ Episcopis, & in quartum diocesis huiusmodi applicatio in ipsis induita fuerit, per literas, aut alias scripto injungat, ut talem ulti aboleant, ac prohibeant excommunicatione-

nis, atque aliis, quas opportunas, & necessarias existimaverint, penit. Idemque precipiat Generalibus & Capitibus Ordinis, quos in ipsis regnis nunc noverit commorari, ut scilicet & ipsi Regularibus fibi subditibus talibus applicationibus eidem penit propositis interdicant. Quæ omnia pro sua pietate, & sanctissimi Domini nostri Iesu Christi obsequiū studio ampliacione tuam fedulio effectuū sperantes, omnipotente Deum rogantes, ut eam quotidie celestis fave gracie donis veli audiriorem, Rom. xii. 15. Novembre 1605.

* Non esse peccatum mortisfaciem facere Sacrum ante preces nocturnas, seu matutinum, explice affirmat Sot. lib. 10. de Isp. quæst. 5. art. 4. concil. 2. & in 4. disp. 13. §. 2. in fine. Flam. p. 5. Merkab. cap. 5. §. 15. & 1. p. 501. Medici. p. 1. infissi. Confess. cap. 16. §. 2. in fine. Ennian. Sa. in Aphorismis, iii. de Missa, num. 22. Joan. Bapt. Corrado. in resp. casuum conscient. cap. 24. Cuch. lib. 5. tit. 6. num. 36. Petri Arag. 2. & quæst. 63. art. 12. verb. de Ordine, p. 8. 32. Lud. Lop. in infrastruct. concil. 10. p. 20. cap. 79. de Eucher. verf. denique neque hic, p. 207. & cap. 105. de horis Canon. verf. nunt. tamme. Veg. in speculo carit. cap. 10. & 28. n. 254. verf. Tabern. Alphons. Veg. in summ. p. 25. cap. 41. cap. 15. Petri Ennian. in summ. p. 1. & 249. num. 12. Petri Ledeini. in summ. p. 1. de Sac. Eucher. cap. 23. verf. 8. concil. P. Lefsi. de Jaff. lib. 2. cap. 37. dub. 2. n. 8. P. Soart. pars. 3. q. 8.3. art. 5. disp. 82. fct. 1. P. Agid. de Sacram. tom. 1. d. 9. §. 3. n. 200. Quod vero peccatum sit mortale ante matutinam recitationem Sacrum facete, & tuerintur. D. Antonin. p. 5. 21. 13. cap. 6. Missa in fin. Armill. in summ. verb. Missa. n. 37. Tabern. num. 7. Angel. num. 42. Navala in Man. cap. 25. num. 8. §. 1. verf. 18. & de libro Canon. & 5. n. 70. & 6. 21. num. 30. Di Raymond. in sua summa. lib. 3. 1. de Sacra. in Glass. verbo, pro defunctis, p. 306. Simon. Mayol. de trivul. lib. 3. cap. 24. num. 1. Anton. Bernard. in summ. cap. 27. num. 26. Petri Bollo in accentuata Canon. Claves. 1. cap. 5. §. 6. p. 82. verf. Primus & 3. Melchior. de Huelan. in Epist. carmon. & mysteriorum Missa. §. 2. verf. Læt. quæst. Mayolensis. p. 33. Ludov. Reja respons. casuum conscient. pars. 1. cap. 29. verf. 1. qua celebrare antea matutinas. Miche Timoth. de Sacrifice. Missa. tract. 1. quæst. 2. Læt. Zeph. de Sacram. tract. de Missa. cap. 16. in princ. Steph. Durantis de Ruptis Ecclesiæ lib. 3. cap. 24. n. 13. Jac. de Graffis lib. 2x. dec. 1. 20. num. 5. P. Henr. lib. 9. de Missa

Sessio XXII. Cap. I. de Sacrificio Missæ. 171

confitutum declarans, Corpus & Sanguinem suum sub speciebus panis & vini DEO Patri obtulit; ac sub eundem terum symbolis Apostolis, quos tunc a novi Testamento Sacerdotes constituebat, ut sument, tradidit; & cœsum, corrumque in sacerdotio successoribus, ut offerrent, præcepit per hæc verba: (d) Hoc facite in meam commemorationem, ut semper per Catholicæ Ecclesia intellexit, & docuit; nam celebrato veteri Pafcha, quo in memoriam (e) exitus ex Aegypto multitudi filiorum Israhel immolabat, novum instituit Pafcha, scilicet per Ecclesia per Sacerdotes sub signis visibilibus immolandum in memoriam transitus sui ex hoc mundo ad Patrem, quando per sui Sanguinis effusionem nos redemit, (f) eti. f Colos. 1. d Matt. 26. Luc. 22.

C A P U T I.

Christus in novissima Cana Apostolis, quos tunc Sacerdotes faciebat, dedidit porrectam ac præceptum offerendi Corpus & Sanguinem suum sub speciebus panis & vini: hoc visibile Sacrificium Ecclesia relinquens, per quod virtus sacrificii in cruce peralii (quod iugiter hoc representatur) applicatur in remissionem peccatorum, quo quotidie committuntur.

* Hebr. 4. Q uoniam sub priori Testamen-
to, teste Apolo Paulo, propter (a) Levitici Sacerdotii imbecillitatem consummatio non erat: oportet, Deo Patre misericordiarum ita ordinante, Sacerdotem alium secundum & ordinem Melchizedech surge-
re, Dominum nostrum IESUM Christum, qui posset omnes, quicunque sanctificandi esset, consummare, & 6 Hebr. 4. ad perfectum adducere. Is igitur
DEUS, & Dominus noster, ersi (b) Cor.
d. c. semel seipsum in arâ Crucis, morte
intercedente, DEO Patri oblatum erat, ut aeternam illic redemptioem operaretur: quia tametsi per mortem facer-
dotum ejus extingendum non erat, in cepta novissima, quæ nocte tra-
debat, ut dicitur Ipsilon lue Ecclesiæ
visibile, sicut hominum natura exigit, relinquens sacrificium, quo &
cruentum illud semel in cruce per-
gendum representaretur, ejusque (c)
memoria in finem usque facili per-
maneret, atque illius salutis virtus
in remissionem eorum, quæ nobis
quotidie committuntur, peccatorum
applicaretur, sacerdotem secundum ot-
inem Melchizedech se in aeternum

ad. 6. Cor. 11. scribens, cum dicit, non po-
les coes, qui participation mensæ Di-
micionis polluti sunt, mensæ Do-
mini participes fieri: per mensam al-
tare utroque intelligens. Hæc deniq-
ue illa est, quæ per varias sacrificia-
tum, nature & legis tempore, similitudines figurabatur & utique quæ bo-
na omnia, per illa significata, velut il-
lorum omnium consummatio & perfec-
cio complectitur.

R E M I S S I O N E S.

* Vide P. Azor. *infissi. Moral.* p. 1. lib. 10. cap. 18. quæst. 7. verf. Quare an in aliis Card. Bellarm. lib. 1. de Miss. cap. 6. & 7. P. Val. tom. 3. in 3. p. Div. Thom. disp. 18. n. 8. P. Agid. de Cominck de Sacram. & censur.

cen. iur. tom. 1. p. 9. 83. num. 3. & 7. 73. Petri. Ledenim. in sum. p. 1. tract. de Euchar. cap. 17. conc. 14.

¶ Secundum ordinem Melchisdech. ¶ Vnde Lindan. in panoplia. lib. 4. cap. 46.

¶ Quo crenatum illud semel. &c. ¶ Vnde P. Valer. dicit. 3. disp. 22. n. 30.

¶ Novi Testamenti Sacerdotis. ¶ Quod solus Sacerdos possit Eucharistiam conferare, & fide definitum esse relator P. Valer. Regin. in praxi sori patris lib. 29. n. 40. & a veritate haec est nos nostri temporis defendunt Bellarm. lib. 4. de Eucr. cap. 16. P. Soat. tom. 3. disp. 61. fct. 3. dies primi.

¶ Quam Dominus per Melchisdech. ¶ Vnde P. Azor. dico. p. 1. q. 7. aperte. P. Aggid. d. 9. 83. n. 117.

Vide Annotations ad hoc Caput in appendice sub discurso 19. Card. de Luca.

C A P U T II.

Sacrificium visibile in altari est proprietatum, non tantum vivis, sed defunctis nondum plene purgatis in Christo,

ET quoniam in divino hoc sacrificio, quod in Missa perficitur, idem illi Christus continetur, & inchoato immolatur, qui in atra Crucis semper seipsum cruentem obtulit, doceat sancta Synodus, sacrificium & istud vere propiatorium esse, per ipsumque fieri, ut, si cum vero corde, & recta fide, cum mente, & reverentia, contriti, ac penitentes ad Deum accedamus, miserericordiam conseqnamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. (a)

Aug. 12. de Civ. Dei. cap. 120.

Hic quisque & oblatione placatus Dominus gratiam, & donum penitentiae concedens criminis & peccata, etiam ingenuis dimittit. Una & enim eademque illi holita, idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in cruce obiuit, sola offrendi ratione diversa. Cuius quidem oblationis cruenta, inquam, fructus per hanc uberrime percipiuntur: tantum absit, ut illi per banc

quovis modo derogetur. Quare non solum pro fideli vivorum peccatis, & penitentibus, & aliis necclesiasticis, sed & pro defunctis in (b) Christo nondum ad plenum purgatis, ite, juxta Apostolorum traditio-^m nalem offeretur.

R E M I S S I O N E S.

Vide Baldwin. Junium super opera controver. Bellarm. p. 1. lib. 4. cap. 5. P. Aggid. de Sacram. & censor. tom. 1. p. 83. n. 107. Regin. in praxi sori patris penit. lib. 29. n. 149.

¶ Sacrif. istud vere propiatorium esse. ¶ Vnde P. Azor. insit. Moral. p. 1. lib. 10. cap. 20. a princip. Bald. Junium de cap. 5. in princip. Card. Bellarm. lib. 2. de Sacrif. cap. 4. P. Valer. disp. 6. q. 11. p. 151. fct. 1. ¶ P. Aggid. d. 9. 83. n. 109. Petri. Ledenim. in sum. p. 1. tract. de Euchar. cap. 17. conc. 8.

¶ Huius oblatione placatus Dominus. ¶ Vnde Valquez in p. 3. D. Thom. tom. 3. disp. 22. n. 22. & disp. 228. n. 1. P. Azor. insit. Moral. p. 1. lib. 10. c. 20. q. 2. vers. 10. P. Valer. Regin. lib. 29. n. 156.

¶ Una enim eademque illi oblatione. ¶ Vnde Paul. Comitol. respons. Moral. lib. 1. q. 42.

¶ Sed & pro defunctis. ¶ Vnde P. Azor. d. lib. 10. cap. 22. quesit. 4. P. Valer. Reginald. lib. 29. n. 153. vers. 1. viza. P. Ledenim. in sum. p. 1. tractat. de Euchar. cap. 17. conc. 21. An autem, qui in humani est, postea sibi facere celebrabit Missas, vel officium defunctorum? Affirmat Zerol. in praxi Episc. p. 2. verba Missa, vers. Decimo: modo non dicantur orationes, quae monstrant aliquem iam mortuum. v.g. Inclina Domine, ubi dicitur, quem de hoc saeculo migrare jussisti.

C A P U T III.

Memoria Sanctorum sit in sacrificio, ipsius autem sacrificium non effuderat Saulus,

ET quamvis (a) in honorem, & memoriam Sanctorum nonnullas interdum Missas Ecclesia celebrae & confabent; non tamen illis sacrificium offerit docet, sed Deo soli, qui

Sessio XXII. Cap. IV. V. de Sacrificio Missae. 173

qui illos coronavit: unde nec sacerdos dicere solet: Offero tibi sacrificium Petre, vel Paule; sed Deo illorum virtutis gratias agens, eorum patrocinia implorat; ut ipsi probos intercedere dignentur in celis, quorum memoriam facimus in terris.

R E M I S S I O N E S.

Vide Baldwin. Junium super opera controver. Bellarm. p. 1. lib. 4. cap. 5. de Sacram. & censor. tom. 1. quesit. 73. n. 112. Vide annotat ad hoc caput in appendice sub discurso 15. Card. de Luca.

C A P U T IV.

Canon Missae ab omni viro purus consistat verbi Domini, Apostolorum traditionibus, ac sanctorum Pontificum suis institutionibus.

ET cum sancta sancte administrari conveniat, sicut hoc omnium sanctissimum sacrificium; Ecclesia Catholica, ut digne reverenter offeratur, ac percepiteretur, sacram canem multis ante faciliis instituit, ita ab omni errore purum, ut nihil in eo continetur, quod non maxime sanctitatem, ac pietatem quamdam redoleat, mentisque offerentium in Deum erigat; is enim constat cum ex ipsis Domini verbis, cum ex Apostolorum traditionibus, ac sanctorum quoque Pontificum suis institutionibus.

R E M I S S I O N E S.

Vide Baldwin. Junium super opera controver. Bellarm. part. 2. lib. 4. cap. 8. de ceremoniis Missae. Pat. Valerius Reginald. in praxi sori patris. lib. 29. num. 159. cum sequentibus. * Vide etiam Soto in 4. sentent. discurr. 13. quesit. 2. art. 4. Hugo nem de Sando Victor. lib. 2. de missis Christiane fidei 4. part. 2. lib. 6. de mysteriis Eccles. cap. 6. Salzed. ad Eten. Dixit in praxi canonica cap. 38. lit. a. Thom. Walensis de Sacramentis. lib. 1. tira. 4. cap. 28. Albert. Pugio de Ecclesiast. Hierarchia, lib. 1. cap. 6. Conrad. Brun. de ceremoniis Ecclesiarum. lib. 1. cap. 1. collect. 3. Henricus in summa Theologiae moralis. lib. 1. de Sacramentis. in genere, cap. 11. qui & alios auctores telet.

R E M I S S I O N E S.

Vide Bald. Junii super opera controver. Bellarm. part. 2. lib. 4. cap. 8. de ceremoniis Missae. Pat. Valerius Reginald. in praxi sori patris. lib. 29. num. 159. cum sequentibus. * Vide etiam Soto in 4. sentent. discurr. 13. quesit. 2. art. 4. Hugo nem de Sando Victor. lib. 2. de missis Christiane fidei 4. part. 2. lib. 6. de mysteriis Eccles. cap. 6. Salzed. ad Eten. Dixit in praxi canonica cap. 38. lit. a. Thom. Walensis de Sacramentis. lib. 1. tira. 4. cap. 28. Albert. Pugio de Ecclesiast. Hierarchia, lib. 1. cap. 6. Conrad. Brun. de ceremoniis Ecclesiarum. lib. 1. cap. 1. collect. 3. Henricus in summa Theologiae moralis. lib. 1. de Sacramentis. in genere, cap. 11. qui & alios auctores telet.

C A P U T VI.

Missa etiam ea, in qua nullus preter sacerdotem, qui est publicus Minister, sacramentaliter communicat, est publica; sicut pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia.

IO Paret quidem sacrofancia Synodus, ut a in angulis Missis fideles adstantes, non solum spirituali affectu, sed sacramentaliter etiam Eucharistie perceptione communicarent, quod ad eos sanctissimi hujus sacrificii fru-

fructus uberior proveniret; nec tamen, si id non semper fiat, (a) pro-
prece Missas illas, in quibus solus
sacerdos sacramentaliter communicat,
ut privatæ & illicitas damna, sed
probat, atque adeo commendat, si-
quidem illæ quoque Missæ vere com-
munes cœlenter debent; partim quod
in eis populus spiritualiter communi-
citet; partim vero, quod a publico
Ecclesiæ ministro non pro se
tamen, sed pro omnibus fidelibus,
qui ad Corpus Christi pertinent, ce-
lebrantur.

DECLARATIONES.

1. Optaret. 2. Obstat Concilium Tridentinum Episcopo veloni praeficerere certam tempora, velut dies Dominicos, quartam & sextam feriarum, & quibus tantum licet vi-
ris laicis conjugatis, negotioribus, &
mulieribus eniam non conjugatis, sanctissi-
mam Eucharistiam sumere, ob irreverentiam,
quam potest quotidiana iusus Sacramenti
sumptio in sua Diœcesis patere. Quia antiquo
tempore peracta consecratio, omnes ad-
stantes sumebant Eucharistiam, & ideo lic-
citur est quotidie Eucharistiam sumere,
cap. quotidie de confess. dñi, 2. Quapropter
exhortandi sunt fideli, ut sicut quotidie
peccant, ita quotidie medicinam acci-
piant, cap. si quotiescumque, & de consecratio
diffinit. 2.

REMISSIONES.

* Ut in singulari Missæ fideles adstantes
non soluti spirituali affectu, sed sacra-
menti etiam Eucharistia, &c. Ex hoc testi-
callit Ludov. Beja responsum, cuius con-
scientia p. 4, cap. 14, verf. Confirmatur hec
ex Concilio, quo scilicet quilibet Sacer-
dos potest Eucharistiam ministriare abique
peccato sapienti communianti voluntarie,
& ex devotione. Vide D. Amb. lib. 5.
de Sacr. cap. 4. P. Agid. de Sacr. tom. 1. q. 80.
n. 79. cum legg.

Vide annotar. ad hoc caput in appendice sub
discursu 21. Card. de Lugo.

CAPUT VII.

Plures ponuntur causa, ob quas præter-
sum si sacerdotibus, ut aquam vi-
no in calice offertur, miscentur.

b. Self. 24.
c. 71.

Moneat & deinde sancta Synodus, p-
räceptum esse (a) ab Eccle-
sia sacerdotibus, ut aquam vino in
calice offertur, miscentur; tum quo
Christum Dominum ita fecisse credat
Opus, tum etiam quia & latere eis
aqua simul cum sanguine exierit, quod
Sacramentum hac mixtione recolitur,
& cum (b) aqua in Apocalypsi Rea-
ti Joannis populi dicantur; ipsius po-
puli fidelis cum capite Christo uni-
te representantur.

REMISSIONES.

a. Vide P. Azor. Inflit. Moral. p. 1. lib.
10. cap. 3. q. 1. verf. Altera Quæstio erat. R.
Agid. de Sacram. tom. 14. q. 74. cap. 6. n. 14.
P. Vaquez in 3. p. 3. Dñs. Thom. disp. 176. num.
15. & disp. 179. num. 11. Petr. Ledet. in
summa p. 1. tract. de Eucharistia, cap. 4. cuncta
16. & 17.

CAPUT VIII.

Missa non dicenda vulgaris lingua;
eius tamen mysteria populo sunt fr-
quenter inculcanda per animarum
curatores.

Etsi Missa magnam continet pa-
puli fidelis eruditioem; non tam
expedit vobis est Patribus, ut
vulgaris passim lingua celebretur.
Quamobrem retento ubiquè cuiusque
Ecclesiæ antiquo, & a sancta Roma-
na Ecclesia omnium Ecclesiârum ma-
tre, & magistra, probato ritu, ne
oves Christi clariant, (a) neve par-
vula panem petant, & non sit, qui
fringat eis, mandat sancta Synodus
Papitoribus, & singulis curam anima-
rum gerentibus, ut frequenter inter-
mis-

Sessio XXII. Cap. IX. de Sacrificio Missæ. 175

Missarum celebrationem vel per se-
vel per alios ex iis, que in Missa
leguntur, aliquod exponant; (b) at-
que inter cetera sanctissimæ hujus Sa-
crificiæ mysticæ aliquod declarant,
diebus præterīmissimis Dominicis & festis,

REMISSIONES.

a. Us vulgaris passim lingua celebrantur.
Vide Pat. Azor. Inflit. Moral. p. 1. lib. 8.
cap. 26. quæst. 6. vers. Verum. Baldwin. Ju-
nior. super spera controvers. Bellarm. p. 1.
lib. 1. cap. 2. verbo. Prepositio. ver. Probatus
3. p. 13.

CAPUT IX.

Prolegomenon Canonum sequentium.

Quia vero adversus veterem hanc,
in factissimo Euangeliō Christi sacrifici-
o, Apóstolorum traditionibus, sanctiorumque
Patrum doctrina fundatam fidem, hoc
tempore multi disseminati sunt erro-
res, multaque a multis docentur, at-
que disputantur; factrofani Synodus,
post multis gravibusque his de rebus
mature habitos tractatus, unanimitate
sanctorum consenserunt, que huic puz-
zismæ fidei, sacrae doctrinae adver-
santur, damnare, & a sancta Ecclesie
climinar, & confituit.

DE SACRIFICIO MISSÆ.

CANON I.

a. Si quis dixerit, in Missa non of-
feri Deo verum & proprium sacrifici-
um, aut quod offerti non sit aliud,
quam nobis Christum ad manducandum
dari; anathema sit.

CANON II.

b. Si quis dixerit, illis verbis: (a)

Hoc facite in meam commemora-
tionem, (b) Christum non instituisse

Apostolos Sacerdotes; aut non ordi-
nat.

CANON III.

nasse, ut ipsi, aliquique sacerdotes of-
ferent Corpus & sanguinem suum;
anathema sit.

CANON IV.

a. Si quis dixerit, blasphemiam it-
erogat factissimo Christi sacrificio

in Cruce per Missa sacrificium

, aut illi per hoc derogari; ana-
thema sit.

CANON V.

Si quis dixerit, imposturam esse

Missas celebrare in honorem (d) San-

ctorum, & pro illorum intercessione

apud Deum obtinenda, sic ut Ecclesia

intendit; anathema sit.

CANON VI.

Si quis dixerit, canonem Missæ er-
ores (e) contineat, ideoque abro-

gandum esse; anathema sit.

CANON VII.

* Si quis dixerit, ceremonias, ve-
stes, & extrema signa, quibus in Mi-
ssarum celebratione Ecclesia Catholica

uitur, irritabila impietatis esse ma-
gis, quam officia pietatis; ana-
thema sit.

CANON VIII.

Si quis dixerit, Missas, in quibus

solus Sacerdos sacramentaliter commu-

nicat, illicitas esse, ideoque abrogan-

das, anathema sit.

CA-

CANON IX.

^{f. sup. c. 12} Si quis dixerit, Ecclesiæ Romana ritum, quo summissa vox pars canonis, & verba consecrationis proficeruntur, damnandum esse; aut lingua (f) tantum vulgaris Missam celebrari debet; aut aquam non miscendam esse vino in calice offerendo, eo quod sit contra Christi institutionem; anathema sit.

REMISSIONES.

^a CANON I. Vide Pat. Azor. *infis.* Moral. p. 1. lib. 20. cap. 8. quæf. 4. P. Vaquez s. j. p. Div. Thom. tom. 3. d/p. 222. num. 15.

^b CANON II. Vide Div. August. lib. 10. de civitate Dei, cap. 26. Pat. Azor. d/guef. 4.

^c CANON III. Vide P. Vaquez d/c. tom. 3. d/p. 228. num. 3. Pat. Egid. de Sacram. quæf. 83. num. 161. P. Valer. Reginald. in præxi fori panis. lib. 29. n. 149. & 153.

^d CANON IV. Vide P. Henr. in sum. p. 2. lib. 9. cap. 31. num. 2.

^e CANON VII. Vide Salzedo alios referentes in addit. ad Bern. Diaz in præc. cap. 38. lit. A.

^f CANON FIN. Vide P. Azor. *infis.* Moral. p. 1. lib. 10. cap. 10. quæf. 1. vers. Altera quæf. est. Baldus. Junian super opera controver. Bellarm. p. 2. lib. 4. cap. 7. de Missis privatis, genere lingua, & modo usc. prope finem.

*Decretum de observandis & evitandis
in celebratione Missæ.*

^{a Hier. 42} Quanta cura adhibenda sit, ut sa-
crofæcum Missæ sacrificium omni religione cultu, ac venerazione celebretur; quivis facile existimare pos-
terit, qui cogitat, maledictum in
sacris literis eum vocari, (a) qui fac-
it opus DEI negligenter. Quid si
necessario faciemur, nullum aliud opus
ad eo sanctum, ac divinum a Christi
fidelibus tractari posse, quam hoc
ipsum tremendum mysterium, quo

vivifica illa hostia, qua Deo Patri re-
conciliati sumus, in altari per Sacer-
dores quotidie immolatur; fatus etiam
apparet, omnem operam & diligen-
tiam in eo ponendam esse, ut quan-
ta maxima fieri potest interiori cor-
dis munditia, & puritate, atque ex-
teriori devotionis ac pietatis specie
peragatur. Cum igitur multa jam si-
ve temporum virtus, fave hominum
incuria, & improbitate irrepsit vi-
deantur, que a tanti sacrifici digni-
tate aliena sunt, ut ei debitus honor,
& cultus ad Dei gloriam, & fidelis
populi educationem restituatur; decen-
dit sancta Synodus, ut ordinarii lo-
corum Episcopi ea omnia prohibere,
atque a medio tollere sedulo curent,
ac teneantur, que vel ^a avaritia,
(b) idolomorbi servitus, ^b vel irever-
entia, que ab impietate vix feju-
nda esse potest, vel superfluitus, vera
pietas falsa iniunctrix, induxit. At-
que, ut multa paucis comprehendan-
tur, imprimit quod ad avaritiam per-
timet, cuiusvis generis mercedum con-
ditiones, pacta, (c) ^b & quidquid
pro Missis novis celebrandis dat-
tur; necnon importuna, atque ^b il-
liberales elemosynarum exactiones,
potius quam postulationes, aliaque
hujusmodi, que a symoniacis labe,
vel certe a turpi quæstu non longe ab-
sunt, omnino prohibent. Deinde,
ut irreverentia vitetur, singuli in suis
diœcessibus interdicant, ne cui vago
& ignoto Sacerdoti Missas celeb-
tricac. Neminem præterea, qui pu-
blice & notorie criminosis sit, * aut
sancto altari ministre, aut sacris in-
tercessione permittant; neve ^y & patian-
tiæ. privatis in dominibus, ^t atque o-
mnino extra Ecclesiæm, & ad divi-
num tantum cultum 6. dedicata or-
atoria, ab eisdem Ordinariis designan-
da, & visitanda, sanctum hoc facili-
scium a secularibus, aut regularibus
quibuscumque peragi; ac nisi prius
qui

Sessio XXII. Decret. de Observ. in celeb. Missæ. 177

qui intereat, decenter compedito cor-
poris habitu, declaraverint se mente
etiam, ac devote cordis affectu, non
solum corpore, adeisse. Ab Ecclesi-
æs vero missis eas, ubi sive organo,
sive canu laeциvum, aut impetu
aliquid misceret, item faculaces
omnes actions, vanæ atque adeo
profana colloquia, 7. deambulationes,
strepitus, clamores arcent, ut domus

^{4 Mat. 21.} (d) Dei vere domus orationis esse vi-
deatur, ac dici possit. Postremo, ne
superstitioni locus aliquis detur, edi-
cio, & portis proprieatis caveant,
ne facerentis alii ^z quam 8. debitissi
horis celebrent; * neve ritus alios,
aut alias ceremonias, 9. & preces
in Missarum celebratione adhibeant,
prater eas, que ab Ecclesiæ proba-
te, ac frequenti & laudabilis usu re-
cepientur. Quarundam ^x vero
Missarum, & candelarum certum nu-
merum, qui magis a superstitione
cultu, quam a vera religione, inventus
est, omnino ab Ecclesiæ remo-
veant; doceantque populum, quis
sit, & a quo potissimum proveniat
fanctissimi hujus sacrificii tam pre-
ciosius ac celestis fructus. 10. Mo-
neant ^t etiam cundem populum, ut
frequenter ^z ad suas ^x parochias,
sætem diebus Dominicis, & majoribus
festis, accedant. Hæc igitur omnia,
que summiat numerantur sunt, omni-
bus locorum Ordinariis ita proponantur,
ut non solum ea ipsa, sed que-
cumque alia huc pertinente via fuerint,
ipsi pro data sibi a facrofancha Synodo
potest, ac etiam ut delegati Sediis
Apostolicis, prohibeant, mandent,
corrigan, statuant, atque ad ea in-
violate servanda censuris Ecclesiæsticis,
aliisque portis, que illorum arbitrio
constituentur, fidem populum compel-
lant; non obstantibus privilegiis, exem-
ptionibus, applicationibus, ac confi-
tudinibus quibuscumque.

Conc. Trid. cum Gall.

DECLARATIONES.

^{1. Vid. scavarior.)} Avaritia nos solum ar-
cenda est ab eo, qui celebrat, sed ab his
etiam, qui a celeb. ore aliquid exquirunt,
ut illi facient licentiam celebrandi.

Item non poſte Parochio, recipere aliquid ^z. Febe-
riam a ipso dantibus pro administratione ^{1592.}
Sacramentorum: pro elemosyna autem,
quod spes offertur, poſte accipere.

^{2. Vid. irreverentia viterus.)} Ubi est con-
fucto, quod Sacerdos per Ecclesiæ parus-
tas & paramentis Sacerdotialibus induas
eleemosynam querat & pacem officiat, il-
lam S. D. N. confitit tollendam. Nilholmus
Sacerdoti celebrant, oblationem, &
eleemosynam accipere licet, dummodo apud
altare maneat, nec vegeat, quia per Ec-
clesiam vagatio hic specialiter tollitur.
Parochus autem Ecclesiæ circumcircum pat-
tet. At simplex sacerdos, nec ad popu-
lum se vertere, nec Ecclesiæ circumcircum pat-
tet. Ita Congregatio facta vero cum San-
ctissimo confut.

^{3. Pro Missis novis.)} Qui Missas novas
celebrant, possunt se tantum in medio al-
taris ad populum vertere, & oblationes
(pone) quæcas recipere, non autem circumcircum
Ecclesiæ hac de causa.

<sup>4. Utilitatem eleemosynarum exactions
omnino prohibeant.)</sup> Non enim est obligatio-
nis: potest tamen accipere eleemosynæ inter-
partes stabilita pro Missis celebrandis & pro-
mittentes solvere, potest conveniri. Cogit in
san. verbis Simoniae.

^{5. Privatis in domibus.)} Facultatem ce-
lebrandi in privatissimorum oratoriorum,
ab Apostolica Sede emanata, Episcopus
impedit non potest, verum oratoria ipsa
visitare debet, ut videat, si deceni lo-
co, ornatique sint. Item corrigit quic-
quid corrigendum inventus: licentias quo-
que ab antecelloribus Ordinariis concessas
revocare, aut limitat ejus arbitrio per-
mititur.

Licentia tamen celebrandi Missam in ora-
torio aliquicis Laici revocari non potest si-
ne causa.

^{6. Dedicata oratoria.)} In oratoria extra
Ecclesiæ dedicatis celebante liceat, dummodo
nullum Parochia datum inferatur.

In privatis oratoris celebrandi facultas
ab Episcopo concedi non potest: quod
procedit præterea in locis ad id quidem
destinatis, fed oratori formam non haben-
tibus. Idem de Principiis dominibus cen-
sendum est, nam hoc casu illæ privatæ
cau-

centur, sicut & palatia Baronum. Quibus non obstante, Ordinarii arbitrio permittit Pontificis, ne cessitate personarum & infirmitatis qualitate penitentia, ut pro infermorum commodeitate dispensata, vel altaria ad hoc etiam in privato oratorio, vel altaria de deposito, facultatem celebrandi concedat. Et ideo Ordinarius debet dare licentiam Marchionis, ut possit facere celebri Missam in oratorio, quod proprias & valitudines incommoda, in eula uia palati beneo & opportuno loco ad sacrum Missam usum extirpando curavit, modo tamen illud occasum reneat, sicut postulat dignitas scacchi, quod ibi agendum est.

Litteris Archiepiscopi Januensis queruntur, quid agendum sibi esset in prava januensi confutandis, qua tam agi quam valentes, paulus contra Decretum Concil. Tridentini. Missas domini audiunt, usum est responsum, ut nemini (qui posuit ad Ecclesiam ire) id permitat: in eula tamen necessitatibus concedat arbitrio suo i modo celebretur in oratorio, vel altari ad dictum ministerium deinceps constituiretur.

Infans nobilissima mulier Portugalliae, cum per confusorandum non posset ipsa neque ejus familia extre dono ad Missam i pecti & concedit ut familiis in oratorio audire sine tamen prejudicio parochie.

Licentia celebrandi Missam in oratorio vel Ecclesia de novo fabricata dati non debet, nisi cum clauilia salvo jure, & sine prejudicio Ecclesie Parochialis. Hoc autem praedictum intelligitur in his, qui speciant ad sacramentorum administrationem, & ad alia, quae ipsi parochie de jure debita atinent, in aliis vero non.

Si Oratorium ab Ordinario usum atque recognitum, excludetur idoneum, in quo honor & cultus Deo tributatur, sicut Missae sacrificium requirit, debet ab eodem Ordinario, (si adit aliqua legitima causa,) permitti, ut in eodem Missa celebretur.

7. Deambulationes, & proprie.) Judices etiam Ecclesiastici, (qualis est Vicarius cum adjunctis,) non possunt ante corpus Ecclesiae judicium exercere, ut infra, c. 6. Sess. 2. de Reform. S. Episcopis.

8. Debitis horis.) Ante diem & horis indebitis celebrate nulli licet, etiam vigore privilegiorum a Sede Apostolica ante Concil. Trident. concessorum. An autem Regulares possint dominicis diebus dicere Missas, nisi prius in Ecclesia majori fuerit cantatum Te Deum? Congregatio confitit, nullo

decreto Concilii, id inhibetur esse: sicut & non est statutum, ne processiones faciant extra clausum, vel publicent monitiones, seu qualis Bullas, sine Episcopi licentia, sic declaravit Congregatio.

Placuit concilii Florentine, confraternitati S. Francisci, & B. Marie Magdalene facultatem celebrandi Missam, ante lucem, sed ita, ut Missa non incipiat, nisi dubius horis ante Solis iunctu.

Prelatis, Capellani, Clericis fratribus, aliquique superioribus mandavit Pius V. in virtute sancte obedientie, ac sub fice iudicacionis, ac perpetuae suspenzionis a divinis penitentiis, ut deinceps Missas velut primo tempore, licentiam a maiori Pontificis arbitrio obtentatur, aut altarium facultatum, five quibus alio pretexitu celebrare, vel celebrari facere non presumant. Et hanc latae constitutione non profundunt.

9. Et preces in Missarum celebratione.) Licit novæ & non receptæ preces in Missa prohibuantur, non tamen jaculatorie. Sic est: Adversamus te Christe, & firmes uia communis extra sacrificium probante, dummodo ob illas nihil omittantur in Missa. Per hanc etiam verba non prohiberunt, quin, ubi confundetur viget, vulgaris ferme dicuntur.

10. Monent etiam,) Populus monendum est, ut dominicis diebus, & festis majoribus in suis parochiis Missas audiat: non tamen ex vi Concil. Trid. est ad id per censuras Ecclesiasticas cogendus.

11. Ad suas Parochias saltem diebus Dominicis.) Circa excommunicationis ferendam in eos, qui diebus Dominicis non accidunt ad Matrem vel parochiam Ecclesiam pro Missa audiendi, Congregatio censuit, hanc penitentia excommunicationis etiam in calo notabilis negligenter aut contumacie nullo Decreto Concilii impositam huius; sed tantum injunctam est Episcopis, ut ipsi monent populum, ut frequentier ad suas Parochias saltem diebus Dominicis, & majoribus Festis accedat, ut loquitor praetens cap. Item monent populum diligenter, tenui unquamque Parochie sua intercede, ubi comode id fieri potest, ad audiencem verbum Dei, & discendum doctrinam Christianam, ut loquuntur. Sess. 2. cap. 4.

De recto monocolo, qui vult se dare religione, & celebrare Missam, negatur est, si est caput rotu oculo, neque habens dispositionem reparitur exemplum, ne scandalo populo sit. Innoc. in c. cum tunc, de corp. vii.

Cor.

Sessio XXII. Decret. de Observ. in celeb. Miss. 179

Eboracensis, Congregatio Concilii declaravit, caput unicum de observandis, & evitandis in celebrazione Missarum 22. in ea parte, in quo disponitur exira Ecclesiam, & ad divinum tantum cultum dedicari, tractatio sacrificium Missa celebrari non debere, non derogasse privilegio introducto in favorem Episcoporum per cap. ultimum de priuatis.

* Et natus criminosa.) Vide Salzed.

ad Bern. Dier. in praxi can. cap. 29. lit. A.

* Neve patientur priuatis.) tomib. &c.) Vide Guicci. Canon. lib. 1. cap. 30. num. 24, cum seqz. late Fr. Joan. de la Crux de stria. Relig. lib. 2. cap. 5. dub. 7. Pet. Ledesma. in summ. p. 1. tract. de Eucharistia concil. 2. duda 1. & 2. P. Azor. infra. Moral. p. 1. lib. 16. cap. 26. a. prince. P. Henriquez in summ. p. 2. lib. 1. cap. 56. p. 738. P. Agid. de Sacram. tom. 1. quæst. 83. n. 22. cum seqz. Et Sixti IV. concilii statutis Minoribus, ut non solum in oratoriis, & locis, quibus degunt, sed etiam in quoque alio loco congruenti, & honesto possine super Altari portatili Missas libere, & licite celebrare. Et Alexand. VI. confessio sistens fratribus, ut possint celebri Missas in camenis, facultarium, vel in plateis, dato, quod non videantur tota in honore, quia in camenis dominante congregari, & in plateis sunt multa profana, quis conciliones adducit. Fr. Emmam. que. Regul. tom. 1. que. 43. art. 4. & 5. refol. Vt Concilium in presenti non revocate habeat privilegia, sed tantum praecipite ordinariis, ut non obstantibus dictis privilegiis compellant Regulares in foro exteriori censuris, & alius remedium opportuni, ne facultabus in ipsius privilegiis utantur, & sic non impeditius Episcopis non est, car. Religiosi scrupulis agitentur. Sed Pat. Azor. dicit. cap. 26. q. 7. dicit per Concilium in praefatis sublatae esse predicta privilegia, nisi denso conceendantur, & confirmantur, & allega Navar. in Manual. exp. 29. num. 82. Durant. de ritibus Ecclesie lib. 2. cap. 6. num. 8. Pat. Agid. d. que. 21. num. 226. Ideo Gregorius XIII. confessio Religiosi Societatis IESU, quod non obstante decisione Concilii Tridentini Sess. 22. in decreto de observandis & evitandis in celebrazione Missarum, possint presbiteri Societas in missis, que a Superioribus sunt, ferta alias forma concessione Pauli III. videlicet cum debita reverentia & honoris, sacrificium Missarum super altari viatico celebrare ubique genitum, etiam in eathis militum, modo loca, esti communia & profana, tuta & honesta sint, & Propositi.

M 2 tu

tus generalis, aut per eum Provincialis Praepositi, et ut tempore utendam pro tempore judicaverint, poteruntque ibi ipsi & presbyteri sanctissimum Eucharistia sacramentum militare fidelibus ad iudeum sumum debite preparatis.

¶ Item Episcopis possit dare licentiam, ut facetos in proprio officio quae facte non sunt, immo solate querat. Vide Navar. conf. 1. sub q. 10. de Confess. num. 76. & conf. 16. de p. viliis. P. Azor. d. cap. 6. q. 3. ubi resolvit, hanc facultatem Romanum Pontificem concedere posse, & q. 4. faciam Congregationem confituisse, per hoc Decretum non esse derogatum privilegio Episcoporum, quod habebut in cap. Quoniam, de privilegiis, lib. 6. de quo etiam Beja. cas. confit. p. 4. casu 3. Idem Azor. d. cap. 26. q. 5. asserta candem sacram Congregationem confituisse, Episcopos praedicti privilegio uti posse, quando ob incommode valeritudinem domine exire nequeant: & quod post Misas sacrificium ab illo peccato fieri extra loca conferterat tempore necessitatis, Episcopi confessi, ubi commode est peti, & impetrari posset, aut etiam sine eo, ubi commode peti non posset, & de quo etiam Navar. in Mammali. cap. 25. num. 52. Duran. de Rituib. Ecclesiast. lib. 2. cap. 6. n. 8. Lud. Bedia. de causa 33. vers. probatur sum quis. P. Soar. p. 3. disp. 21. scilicet late Petri Cenedi. prael. & Canon. lib. 1. q. 44. & num. 4.

¶ Nove pasientur priuatis in dominibus.) Vide Bern. Diaz in prax. can. c. 39. ubi etiam Salzedo lit. A.

¶ Ab Ecclesiis vero misericordias, &c.) Vide Capit. 2. 2. q. 93. art. 1. verb. Inter haec. Navar. in Mammali. c. 12. n. 87. P. Soar. tom. 2. de Religionib. lib. 6. cap. 13. n. 10. & 17. Valent. 2. 2. disp. 6. q. 9. puncto unice late, & eleganter P. Sanchez. in praecipa Decalogis lib. 2. c. 17. n. 7.

¶ Ne Sacerdotes alii quam debetis horis celebrent.) Vide Nav. de Orat. in Missali. 76. Fr. Emmam. in explicat. Bulla Cruciate. §. 130. num. 9. P. Henr. lib. 9. cap. 24. §. 6. P. Valer. Reginald. in praxi forsan. lib. 29. n. 173. P. Azor. infi. Morel. p. 1. lib. 10. cap. 25. pag. 1021. P. Vasquez in 3. p. Div. Thom. tom. 3. disp. 213. num. 26. cum seqq. Legitimum tempus estne antemeridianum ad celebrandum, resolvunt Fr. Emmam. d. c. 13. ad finem. Duran. de Rituib. Ecclesiast. lib. 2. cap. 7. P. Soar. tom. 3. disp. 80. scilicet 1. P. Agilde de Sacram. tom. 1. quesit. 8. num. 217. cum seqq. Ex 10. de la Cruz de flatu Relig. lib. 7. cap. 4. dub. 6. ubi refert, quibus religiosis si

concessimus Massam, et bracere ante horam, & post horam, ab Ecclesia statutam, de quo etiam P. Azor. d. c. 23. q. 5.

¶ Aliis quam debetis horis celebrent.) Vide tradita a Salzedo ad Bern. Diaz in prax. em. c. 45. per totum.

¶ Querundam vero Missarum, & candelarum certum numerum, &c.) Vide P. Gabo. Vasquez in 3. p. Div. Thom. tom. 3. disp. 213. n. 2. Zoroch. p. 1. verb. Missa. p. 227. P. Sanchez. de libro 2. c. 40. n. 40. ubi no. 41. de Trinitariis sanctis Amoris.

¶ Monentes etiam conditum populum, ut frequenter ad suas Parochias, saltem diebus Dominicae, & maioriis festis, accedant.) Vide de Cenach. d. Decretal. c. 109. Ferdinand. Paez. Luis. in Rept. cap. Missa. de consecratio. dispensat. 1. num. 123. Gutier. Canon. cap. 30. a num. 7. lib. 1. Fr. Emmam. in summ. tom. 2. cap. 149. num. 125. & quies. Regul. tom. 2. quiesc. 43. art. 7. P. Soar. tom. 3. disp. 87. scilicet 2. in aliis circa secundum Missa dispensatio. P. Azor. infi. Moral. p. 1. lib. 7. c. 6. quiesc. 4. P. Valer. Regn. in praxi forsan parte lib. 19. quiesc. 3. num. 22. P. Egid. de Sanctis. tom. 1. quiesc. 8. num. 312. P. Henr. in Mammali. cap. 2. lib. 9. & num. 132. E. Henr. in sum. p. 2. lib. 9. & num. 132. P. Soar. cap. 26. num. 13. p. 30. Matth. Soar. in praxi. Ordine videnti, cap. 3. num. 4. Zoroch. in praxi Episcop. cap. 1. verb. Missa, verb. ad festum, pag. 229. ubi absit, scilicet Cardinalem Congregationem confituisse, non posse Episcopum cogere populum mulctis aut penit. etiam causas notabilis negligere, aut consumaciam, ut ad audiendum Missam in Parochia sua. ¶ Vide etiam Grilezon. in conf. 54. num. 7. & 13.

¶ Hac igitur omnia, &c.) Ex his verbis colligit Fr. Emmam. d. art. 7. posse Episcopos compellere Regulares, ut in Offertorio Missarum conventualium, que Dominice diebus in Monasteriis celebrantur, declarant fidibus, quae felicitates, & jejunia in illa hebdomada occurunt: ne ignorantia hominum festorum & jejuniorum, praescepta Ecclesiastica a fidibus transgrediantur, & ibi statuerit ita videlicet observari a quibusdam fratris Ordinum Mendicantium in hoc Regno Portugallie in Archiepiscopatu Elbo. Regno.

DECRETUM DE REFORMATI^EONI.

Eadem Sacrofæcta occumenta, (4) & generalis Tridentina Synodus, c. 42. & legg.

Sessio XXII. Cap. I. de Reformatione.

181

in Spiritu sancto legitime congregata, resolutionem pertinet, suspendat. Si qua vero ex his in deficiens abesse conpererit, ea quoniamprimum in uolum revocari, & ab omnibus accurate custodiendi studeant; non obstantibus conuerentiis quibuscumque, ne subdivisorum neglegere emendationis ipsi condignas, Deo vindice, penas perolvant.

C A P U T L

Omnes Clerici sint a negotiis secularibus alieni, honeste graviterque se gerant, ac sancte vivant, cum catere in eos oculos coniunctionis, ex iisque somni, quod imitentur.

¶ Nulli est, quod alios magis ad pietatem, & Dei cultum affidue instruit, quam corum vita, & exemplum, qui se divino ministerio dedicarunt. Cum enim a rebus seculi in altiore subtletate locum conspicantur, in eos, tamquam (a) speculum reliqui oculos coniunctionis, ex iisque sumunt, quod imitentur. Quapropter sic decet omnino Clericos in forent Domini vocatos, vitam, moresque suos omnes compondere, (b) ut habentur, & sunt, & in se, operi compleverint. Ex quibus autoritatis manefite compunctione, quod non solus cum subditis, verum etiam cum Prelatis excedit, si per clamores & famam ad aures Superioris pervenerit, non quidam a malevolis & maledicis, sed a providis & honestis & nec semel tantum, sed saepe (quod clamor innat, & diffamatio non existat) debet coram Ecclesiæ senioribus veritatem diligenter procurari; ut si res poposcere qualitas Canonica districcio calamus fecerit delinquentes, non tamquam iudex & iudex, sed quasi defensio, fama, vel denunciantis clamore officia sui debitum exequatur. Licet autem hoc sit observandum in subditis, diligenter tamen observandum est in Prelatis, qui quasi signum sunt polisi ad sagittam. Et quia non possunt omnibus complacere, eam ex officio tenentur non solum argere, sed etiam increpere: quoniam etiam interdum insipient, nonnumquam vero ligare, frequentes odium multatum, incurvare, & inuidias parvare: ideo sancti Patres provide statuerunt, ut acculatio Prelatorum non facile.

¶ Concl. Trid. cum Galli.

M 3 ad-

Concilium Lateranens. sub Innocent. III. c. 8. & lib. 5. Decretal. de accusationibus & inquisitionibus.

¶ Prelatus procedere ad inquietandum, & puniriendum habitorum excessus, ex autoritate novi & veteris Testamenti colligunt evidenter, ex quibus postea processerunt Canonica iunctiones, sicut olim apostoli dictissimum, & nimis facili approbatione Concilii confirmatus. Legitur enim in Euangelio, quod villicus ille qui diffamatus erat apud Dominum sum, quasi dissipatus bona ipsius, audivit ab illo: Quid hoc audio de te? reddi rationem. Luc. 16. vilificationis tua, jam enim non poteris vilificare. Et in Genesi Dominus ait: De Gen. 18. secundum & videbo, utrum clamorem & qui venit ad me, opere compleverint. Ex quibus autoritatis manefite compunctione, quod non solus cum subditis, verum etiam cum Prelatis excedit, si per clamores & famam ad aures Superioris pervenerit non quidam a malevolis & maledicis, sed a providis & honestis & nec semel tantum, sed saepe (quod clamor innat, & diffamatio non existat) debet coram Ecclesiæ senioribus veritatem diligenter procurari; ut si res poposcere qualitas Canonica districcio calamus fecerit delinquentes, non tamquam iudex & iudex, sed quasi defensio, fama, vel denunciantis clamore officia sui debitum exequatur. Licet autem hoc sit observandum in subditis, diligenter tamen observandum est in Prelatis, qui quasi signum sunt polisi ad sagittam. Et quia non possunt omnibus complacere, eam ex officio tenentur non solum argere, sed etiam increpere: quoniam etiam interdum insipient, nonnumquam vero ligare, frequentes odium multatum, incurvare, & inuidias parvare: ideo sancti Patres provide statuerunt, ut acculatio Prelatorum non facile.

admittatur, ne concilii columnis corrueat adiudicium, nisi diligenter adhibeatur causa, per quam non solum falsa, sed etiam maligna criminatione iusta praeculatur. Verum ita voluerunt provideat regularis, ne criminaretur iustitia, ut tamquam carent, ne delinquenter insolenter, contra morbum utrumque invenerint congruam medicinam, & videantur, ut criminalis accusatio, que ad diminutionem capituli, (id est, degradationem) intenditur, nisi legitima procedat inscriptio, nullus adiudicatur. Sed cum super excessu factum quicquam fuerit infansatus, ita ut pars clavis ascendat, qui diutius sine scandalo diffundatur non possit, vel sine periculo tolerari, abique dubitationis terculo, ad inquietendum & punitendum eum ex ecclesiis, non ex odio somni, sed charitatis procedatur affectu, quatenus si fuerit gravis excessus, eum non degradetur ab Ordine, sed ab administratione tamen amoveatur: quod est secundum Evangelium, & quod sententia ad vilificationem villariorum amoveri, qui non potest vilificatione sua dignare reddere rationem. Debet igitur eccl. praesens is, contra quem factum est inquisitus, nisi per consummacionem absentaverit: & expounda sunt etiā ea capitula, quibus fuerit inquietendum, ut facultatem habeant defendendi seipsum. Et non solum dicta, sed etiam nomina ipsa testium sunt ei, ut quid & a quo istud dictum, apparat, publicanda: necnon exceptiones & replicationes legittime admittendas, ne per suppressionem nominum inflammandi, per exceptionem vero & exclusionem, dependi falso, aetacia praebatur. Ad corrigendas itaque subditorum excessus tanto diligenter debet Praefatus alligere, quanto damnabilius eorum ostensas defelerit incorrumpere, ut de notoriis excellibus ritecat, etiā tribus modis posse procedi, per accusationem videat, denunciacionem, & inquisitionem eorum, ut tandem in omnibus diligenter adhibeatur cautela, ne forte per leve compendium ad grave dispendium venias: sicut accusacionem legitima procedere debet intercipio, sic & denunciacionem charitativa adiunctio, & inquisitionem clamorosa informatione praevenire, illo tempore adhibito moderante, ut iuxta formam iudicij, sententia quoque forma diceretur. Hanc tamen ordinem circa Regulares personas non credimus usquequam ferriam, que, cum causa requirat, facilius & li-

berius a suis possunt administrationibus amoventur.

Liber 3. Clem. de vita & honestate Clericorum.

Quoniam qui abjectis vestibus proprio conseruentibus Ordini, alias allumine, & in publico portare rationabiliter causa collanea praeferunt, profitorum illius Ordinis praerogativa se redditus indigenos per adiutari constitutione faciemus, quod quicunque Clericus virgata vel partita vel publica uestru, (nisi causa rationabilis sit) si preceptione fructuum beneficiorum, que obinetur, si eo ipso superius suos compone. Vnde Navar. conf. 4. de Regnatis numeri 27. & in cap. starum, 19. quæst. 3. numeri 25. verf. 2. P. Rebello, de obligat. iustis p. 2. lib. 5. quæst. fin. secund. 2. n. 5.

* Mercede suos compone. Vnde Salzedo ad Bern. Diaz in præxi cap. cap. 25. līs. A. P. Greg. Tholofan. de appellat. lib. 2. cap. 10. n. 1. in fine.

† Adieci. (Vide Bern. Diaz in præxi cap. cap. 20. ubi Salzedo post Navar. Menoch. & alios.)

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub discussione 19. Card. de Luca.

CAPUT II.

Qualitates assumendorum ad Ecclesiasticas Cathedrales, qui vita bona, & ordine sacro prædicti esse debent, ac tales, qui caseros docere valentes, que probari debent testimonios, &c.

Quicunque a * posthac ad Ecclesiasticas Cathedrales erit 1. assumendum, si non solum natalibus, & statu, moribus, & vita, ac auctoritate, qua a facris (a) Canonibus requiruntur, plene fit prædictus, verum etiam in sacro Ordine antea, factem sex mensum spatio, constitutus, quarum rerum instructio, si ejus notitia nulla, aut recentis in Curia fuerit, a Sedis Apostolica Legatis, seu Nuntiis Provinciarum, aut eius Ordinario, coequo deficiente, a vicinioribus Ordinariis sumatur. Scientia vero prater hæc jussimodis pollet, ut muneri sibi injungiendi necessitatibus possit satisfaciere. Ideoque & antea in Universitate Studiorum Magister, five Doctor, aut Licentianus in sacra Theologia, vel juris Canonico merito sit promotus, & aut publico aliquo Academico testimoniis idoneus, cum duocessum oculares Clerici & Religiosi, administratores habentes teneantur intra mensum datus pauperibus: ceteri vero Religiosi administratione non habentes, intra idem tempus illud teneantur seu Superioribus assignata, in plus usus aliquos convertendum; alioquin beneficiarii suspensionis, ceteri vero inhabilitantes penas prædictas per idem tempus se noverint incurvare. Huic insuper adiucunt sancti, ut Clerici, præsterni beneficiarii saligia scatent, ruboris, aut viridis publice non utrantur.

RE

Sessio XXII. Cap. II. de Reformatione.

183

REMISSIONES.

* Vide Navar. conf. 4. de Regnatis numeri 27. & in cap. starum, 19. quæst. 3. numeri 25. verf. 2. P. Rebello, de obligat. iustis p. 2. lib. 5. quæst. fin. secund. 2. n. 5.

† Mercede suos compone. Vnde Salzedo ad Bern. Diaz in præxi cap. cap. 25. līs. A. P. Greg. Tholofan. de appellat. lib. 2. cap. 10. n. 1. in fine.

‡ Adieci. (Vide Bern. Diaz in præxi cap. cap. 20. ubi Salzedo post Navar. Menoch. & alios.)

Vide annotat. ad hoc caput in appendice sub discussione 19. Card. de Luca.

fumenda, hac fiducia, & gratis refferre teneantur: alioquin coram conscientia graviter oneratas esse scient, ac Deum, & Superioris suos habebunt ultores.

Liber 3. Decretal. de præbendis, & dignitatibus cap. 29.

Grave nimis est & absurdum, quod quicunque Ecclesiastarum prelati, cum possint vitam idoneos ad Ecclesiasticis beneficia promovere, assumere non verentur indigenos, quibus nec morum honestas, nec literarum scientia suffragatur, carnalitatis sequentes affectum, non iudicium matrem. Unde quanta Ecclesiastis dama proventant, nonne lange mentis ignoratio. Videntes igitur hunc motu mederi, præcipimus, ut prætermis indigenos, idoneos assumant, qui Deo & Ecclesiastis vel & valeant gratiam impendere famulatum, fatigue de hoc in provinciali Concilio diligente inquisito annuntiant: ita ut qui post primam & secundam correspondientem fuit repertus culpabilis, a beneficiis conferendis per ipsum Concilium suspenderit instantia in eodem Concilio persona privata & honesta, que suspenso supplici defensione in beneficiis confundenda. Et hoc ipsum circa Capitula, que in his deliquerunt, obseruant. Metropolitanus vero delictum, superioris iudicio relinquatur ex parte Concilii nuntiandum. Ut autem haec salbris provisio plenioris consecuarit effectum, huiusmodi suspensionis sententia, prater Romani Pontificis autoritatem, aut proprii Patriarche, minime relaxetur, ut in hoc quoque quatuor Patriarchales fedes spectantes honoretur.

DECLARATIONES.

1. **Assimendus.** Principalis dignitatis in Collegiate Ecclesia exempta, cui ordinarii Juridicis cum omniis iuribus quasi Episcopatibus competit, non necessario conferri debet Licentianus, vel Doctor, ut principali dignitatis Cathedrales: Concilium enim, quando loquuntur de dignitatibus, cap. 12. Sess. 24. horum, ut confundant Doctoribus, non vero præcipit: quia hoc nullibi dicunt sive necessarium. Vide Sess. 24. cap. 12. §. Horum.

M 4 RE

REMISSIONES.

a Vide Concil. Brachat. 4. act. 2. cap. 4. cunseq. Flaminii de Reformationis lib. 8. quaq. 5. num. 5. * Vide etiam Salzed. ad Bern. Diaz in præf. cap. 21. lit. B. & in cap. 24. lit. A. & in cap. 25. lit. A. Hieron. Cavallus in suis præf. com. contra eam. quaq. 606. num. 8. & 9. Cened. collect. ad Decret.

77. num. 2.

b Ideoq. ante in Universitate Studiorum. &c.) Vide Menoch. de Arbitr. caj. 425. num. 5. Navar. de Orat. Missell. 38. num. 154. cunseq. P. Henric. in summa part. 2. lib. 10. cap. 16. S. 2. lit. R. & lib. 14. cap. 19. in præf. P. Azor. infra. Moral. part. 2. lib. 3. cap. 23. quaq. 9. & lib. 6. cap. 6. quaq. 1. P. Lell. de iust. lib. 2. cap. 34. dñs. 24. Gonzal. ad regu. 8. Cencel. glori. 4. num. 67. Cened. ad Decretum. Collec. stat. 4. in fine. P. Valer. Reginald. in præf. fori. panti. lib. 30. tract. 3. num. 171.

c Ad Iur. Canonico merito fit promotus, &c.) Vide Marcum Anton. Peragi. cons. 3. num. 19. vol. 2.

CAPUT III.

Distributions quotidiana creanda ex teria parte quorumcumque fructuum quorumcumque beneficiorum. Portiones absentium erant p[ro] locis arbitrio Episcopi. Excede actu ministrantem in Ecclesia curata extra civitatem. Excede quodam Cathedrales & collegiatas Ecclesias. Ubi non ministrantes perdant aliquid, quod ad dictam tertiam partem scandit.

a* b* **S**p[iritu] P[ro]p[ter]o, etiam tamquam delegati Apostolici, l. & c. ex fructibus, & preventibus quibus campe.) Hujus capituli dispositio locum habebit, si fructus illi & preventus sit illius Ecclesie, in ejus choro Sedem habent haec dignitates: secus vero, si nullus frudus percipiant iste dignitates ex illis Ecclesiis, in quibus habent sedem in choro tanti, & in quibus nunquam fecerunt residence, & habent proprium distributionem, in quo sicut Jurisdictionem exercant.

2. **O**nus dignitatum.) Non rarer comprehenduntur dignitates, que, eis habent locum in choro, nullis rarer habent distributiones quotidianas, nec sufficiens probandas, vel frudus tempes i[us] que teneri possunt cum Canoniciatis ubi

dem Episcopis praefribendam, quoslibet die statu non impleverint; illus dici distributionem amittant; nec eis quocumodo dominum acquirant, sed fabricæ Ecclesie, quatenus indicat, aut alteri p[ro] loco, 5. arbitrio Ordinarii applicetur. Crescente vero contumacia, contra eos 6. iuxta sacrorum Canonum constitutiones procedant. Quod si aliqui ex praeditis dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus vel Collegiatis, in jure, seu confiuetudine, iurisdictione, administratio, vel officium non competat, sed extra civitatem in diocesi 7. cura animalium immineat, cui is, qui dignitatem obtinet, incumbere voluerit; tunc pro tempore, quo in curata Ecclesia refererit, ac ministraverit, 8. tamquam praef[er]ens sit, ac divinis interstiti, in Ecclesiis Cathedralibus, ac Collegiatis habeatur. Hec in iis tantum Ecclesiis constituta intelligatur, in quibus nulla est confiuetudo, vel statuum, ut dictæ dignitates non servientes aliquid amittant, quod ad tertiam partem dictorum fructuum & preventuum ascendat: 9. non obstantibus confiuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionib[us], & constitutionibus, etiam juramento & quavis auctoritate firmatis.

DECLARATIONES.

1. Ex fructibus, & preventibus quibus campe.) Hujus capituli dispositio locum habebit, si fructus illi & preventus sit illius Ecclesie, in ejus choro Sedem habent haec dignitates: secus vero, si nullus frudus percipiant iste dignitates ex illis Ecclesiis, in quibus habent sedem in choro tanti, & in quibus nunquam fecerunt residence, & habent proprium distributionem, in quo sicut Jurisdictionem exercant.

2. **O**nus dignitatum.) Non rarer comprehenduntur dignitates, que, eis habent locum in choro, nullis rarer habent distributiones quotidianas, nec sufficiens probandas, vel frudus tempes i[us] que teneri possunt cum Canoniciatis ubi

Sesso XXII. Cap. III. de Reformatione.

185

ubi est confiuetudo, absque aliqua dispensatione, ut cap. Lice, de Conf. 7. 6. nec illis unice Ecclesiæ parochiales ad augendos finitus distributionum quotidianarum Episcopus potest. Si aliquibus ex dignitatibus, que sunt de jure parsonatus Laicorum, in fundatione concedatur aliquod longum tempus, per quod illi obvinentes abesse possint h[ab]ere fructum & preventum amissione, per hoc decretum nihil est istiusmodi concessione derogatur. Verum dignates omnes, etiam illi, que sunt de jure patronatus, distributioni tertiae partis fructuum obnoxia sunt, ut cap. 3. Sess. 21. dicuntur. Similiter obvinentes in Cathedrali, vel Collegiata dignitatem, licet vocem in Capitulo non habeant, nec distributiones quotidianas cum exercit participet, reldere tamen tenentur & sic de distributione illius tertie partis fructuum est obnoxius.

Obvinentes legitime duas dignitates in Cathedralibus, in digniori restringere debet, & nihilominus fructus alterius lucrat: & non tamen distributiones quotidianas, nec eam tertiam partem probandas, quae auctoritate hujus Decreti, in quotidianas distributiones est conversa, Supr. Sess. 21. de Reformatio cap. 3. Habens.

Congregatio Concilii censuit, posse Canonicos per metaria Ecclesiæ inferiori, iuxta Decretum Episcopi, dum tamen tord anno ultra bimelle non absit ab Ecclesia, & etiam eo tempore distributiones quotidianas percipient.

3. **T**ertiam partem in distributiones.) Congregatio confit, hoc procedere etiam, quando distributiones sunt sufficietes. Et distributio facienda est ex fructibus non secundum taxam antiquam, prout in libris Capitularibus, tui aliis notatur, sed secundum communem valorem currentem. Vide Session. 21. cap. 3. §. Tertia partem.

Archiepiscopus Panormitanus, volens creare distributiones in Cathedrali, iuxta formam hujus capituli, dimisit liberas probandas, distributionesque confitit ex redditibus ejusdem Ecclesie, provenientibus a mortuaris & administratione Sacramentorum. Sed Congregatio decrevit, ut ex tercia parte probandorum constituerentur distributiones quotidiane.

An ratione visitationis Archidiaconi incumbens ratione sua dignitatis possit absente ultra tres mensiles concilios a Concilio? Congregatio confit posse.

An vero pro tempore dictæ absentiæ ultra

tres mensiles ex causa visitationis possit lucrari fructus sui Archidiaconatus, qui lucrabitur per intercessione?

Congregatio censuit posse, dummodo dari confiuerent abdentibus legitima causa, non tamen lucrari distributiones mete quotidianas.

An durante ea visitatione lucrari etiam possit fructus illius canoniciatus, quem obtinuit, ut ex dispensatione vel ex Ecclesiæ illius confiuetudine, flante quod fructus canoniciatus dilicti sunt a fructibus praebende Archidiaconatus?

Congregatio respondit non posse, nisi pro tribus mensibus vacationis & a Consilio permisis, nec tamen de lucrandis fructibus locum habent, nisi exstet Ecclesiæ confiuetudo, ut Archidiaconus viens nonnulli fructum percipiat, quam confiuetudinem censuit Congregatio salvam remaneat.

Abulensi distributionum Causa propria.

Illusterrimi & Reverendissimi Domini. In Ecclesia Abulensi distributiones quotidianas a fructibus praebendum separata non sunt, & Capitulum prætendit. De Episcopo non posse etiam partem omnium fructuum praebendum dicta Cathedralis Ecclesie separare pro quotidianis distributionibus; sed praetexto, quod ex confiuetudine immemorabilis dignitates, Canonici, parsoniarie & ceteri praebendati dicta Ecclesia Abulensi solent lucrari grossum praebendum suatum residentes & intercessores qualiter die, una hora dantax, videlicet ad primam, vel tertiam, vel aliam iuxta determinationem a capitulo, pro temporis conmoditate factam, nec ad maiorem residuum & divinorum interessentium compelli posse. Sed nihilominus De Episcopo dicit posse & debet ex omnibus fructibus praebendum dicta Ecclesia predictam tertiam partem separari, & pro distributionibus quotidianis illam dividit per omnes horas Canonicas, diutinas & nocturnas proportionabiliter pro divinis tantum intercessoribus iuxta Decretum Concilii Tridentini Session. 21. cap. 3. & praesenti cap. & præstans confiuetudinem immemorabilis non oblate, eam eam Concilium in dictis Decretis colla & abroget: & grossa autem praebendum, que pro unius hora sufficiens datur, non habet vim nec efficiens distributionum quotidianarum; nec satisfit Concilio,

quia

qua Concilium loquitur de illis distributionibus, quæ per omnes horas Canonicas diurnas & nocturnas dividuntur, & lucrificare, & absentibus ex causa conceduntur prout praedita gratio. Hæc enim distributiones de jure magis pro fructibus praebendari habentur, quam pro distributionibus minoribus quotidianis, extraver. Cum nominaliter, & Præterea cum in aliquibus, de prebenda inter communis. Cofm. in pugn. fæt. Gallia, in istmo. Quo tempore quis debet esse in choro, Glor. vers. dñis. Paris. Conf. 32. num. 8. lib. 4. plurim refolvit Rota ut in dubius refolutoribus, quarum copie dantur & fuerunt traditæ a Covar. lib. 2. var. refol. 12. num. 2. Et Capitulum contendit, fructum hanc pro quotidianis distributionibus computari posse, ita quod teneatur illam Episcopus proportionabiliter distribuere per omnes horas Canonicas, tam diurnas, quam nocturnas, pro intercessionalibus tantum, & non pro intercessionalibus tantum horæ, ne chorus & Ecclesia sint in aliis horis, & divinis officiis debito serviti, & ministrorum praefatim delitatu contra decreta, & mentem Concilii. Quare Illustrissimi & Reverendissimi DD. VV. supplicantes, declarati vel D. Episcopum Abulensem, pro quotidianis distributionibus tenient partem quocumque que fructum omnium praebendarunt Ecclesia Abulensis separare & affligere posse, illamque proportionabiliter, per omnes horas Canonicas diurnas, & nocturnas dividere, pro mercede & stipendiio personarum intercessionalium duntaxat, & ciam in Ecclesia Abulensi consuetudo sit immemorabilis, vel statuimus, secundum quod grossa præbendum lucrat intercessionali quilibet die unu hora tantum: vel declarati. D. Episcopum Abulensem posse illam grossam loco pars fructuum dividere, & affligere pro quotidianis distributionibus, per omnes horas Canonicas, & non pro mercede unius horæ, sed pro servitio, & personali praefatim omnium horarum signetur proportionabiliter lucranda, ut fastigiar Conclio.

Congregatio Concilii censuit, distributiones quotidianas ita dividendas esse, ut quilibet Canonicus deserviendo tuncipot posse fit ex iusta id rotum, quod de tercia parte sua præbenda detractum in ipsas distributiones conversum fuerit.

3. Arbitrio ordinarii applicentur.) Et co
not

RESPONSO.

Congregatio Concilii censuit, per grossam, quam istuc lucrat intercessionali quilibet die uniuersum tantum horæ non esse iustificandum Concilio in prædicto cap. 3. Sess. 21. Episcopus tamen non debet dictam grossam accipere, & inter alias horas dividere, sed ex reliquo corpore præbendarum, si non omnino teriam, sicut tam tam portionem detrahere, quanta sufficiat ad constitutas distributiones, que finis horis sufficiunt, ut verisimiliter non negligantur iuxta formam ad codicem Episcopi præscribendam. Episcopus autem non potest dignitatis, personabilis, & officiis statutæ certam officiis & servitio formam præter solitam, pro lucranda tercia parte præbenda in distributiones conseruare.

Congregatio Concilii censuit, non posse Ordinatum pro lucranda tercia parte præbendarum distributiones ex Decreto Concilii cap. 3. Sess. 22. de Reform. convertere dignitatus præscribere certam servitio & officiis formam præter solitam.

4. Sed servitio Ecclesiæ.) Id locum habet in dignitatibus, personabilis, & officiis: non ergo per hæc verba comprehendit Canoniciatus, sed illud distributionis genus habet etiam locum, quando non aderit illa ratio, quod nullæ vel in tenuis distributiones effent, ut dicitur in cap. 3. Sess. 21. Sed in oīnum non residuentis applicandum est fabrica, &c.

Congregatio Concilii censuit, si Preposito 1591
Cathedrali, a qua post Concilium tercia pars fructuum detracta, & in distributiones quotidianas convertita proponitur, non sit de corpore Capitali, id, quod ex dicta tercia pars Prepositus non inserviens amittere, fabrica Ecclesiæ si indulget, vel alteri pio loco arbitrio Episcopi esse applicandum juxta Decretum 6. cap. 3. Sess. 22.

Hoc habet locum in dignitatibus, personabilis, & officiis, neque comprehendit canoniciatus, vel alius distributionum genus; habet etiam locum, quod hic disponitur, quando non aderit illa ratio, quod nullæ vel in tenuis distributiones effent, ut in cap. 3. Sess. 21. sed in oīnum non residuentis applicandum fabrica: non obstat aliqua consuetudo, qua caverunt, ut defensionibus portiones non servientium accrescant.

3. Arbitrio ordinarii applicentur.) Et co
not

non obstante, quod ista beneficia obtinentes dimittunt illam teriam partem, possum at Ordinarius compelli ad Residuum prædicti Decreti Concilii Sess. 24. c. 12. Vide ad c. 3. Sess. 21. S. Inquit dispensans, in fine.

6. In vita Sacrorum Canonum Consistoriales procedant.) Conluctudo immemorabilis exultate non potest a residentia in Ecclesiæ Cathedralibus. Et ita declaravit S. D. N. Cardinalis XIII.

7. Cure animarum imminentia.) Secus suum Jurisdictionem: si vero unita vero, est locus cap. Exirspende, S. qui vero, de præcepto.

8. Tanguam presentem, &c. & Collegiis habentur.) Non comprehenduntur Canonici, quatenus habentes Ecclesiæ parochiales non tam unius Canoniciatus, qui, si in parochialibus resident, fuerint privilegiati ad percipientem fructum, exceptis distributionibus quotidianis, iuxta Bullam sanctæ memoriae Pii V. vel ex indule Apostolico: non poterunt optare ordinis Canonici, neque Canonicanum privilegiarium aut similia obtinere: cum non habeantur pro personabilis, sed rurum sunt privilegiati ad percipientem fructus: & id quidem, quando existat confutatio vel statrum, quod abentes non possint opere.

Dignates & officia obridentes in Ecclesia Casaragustana, de quibus in hoc capitulo comprehenduntur sub dispositio Concilii cap. 12. vers. præter obvianos. Sess. 24. ut ad præstandam servitio novem mensum iuxta ius decemensem formam possint compelli.

Competens servitio, quod præstare tenentur obridentes dignitatem, & beneficii in Ecclesia Casaragustana, non ad eum plane modum accipendunt est, quo præscribitur a Concil. Trid. in cap. 12. vers. præter obvianos. Sess. 24. sed Archiepiscopum posse & debere, circumscriptio alio eius decreto, a quo ex parte dignitatum appellatura fuit, alter quidem servitio illi competens & congruum statuere, nempe ex hoc cap. Ceterum opertori Archiepiscopum arbitrium suum promuneribus & oneribus ipsi dignitatis & officiis incumbentibus moderari, simulique rationem habere habitantium extra clausum in præbendis horis, quibus in terre aliqua revereantur, juxta autem horas & dies servitio ad hunc modum determinati, dividendas esse distributiones ex tercia parte quocumque fructuum & pro-

ventu carcerem dignitatum & officiorum despiciatis, deductis tamen pensionibus, aliquid legitimis oneribus, quantum diversaret. Quæ quidem distributiones ab illis, qui principaliter statuo tempore non deflexione, amittuntur, & fabrice ecclesiæ aut alteri pio loco juxta decrum ejusdem cap. 3. applicentur, obtinendique hujusmodi dignitates & officia, licet in commodity perinde atque alii ejusdem Ecclesiæ Canonici admittendi sunt & ad Milas in altari majori celebrandas.

9. Non obstante consuetudinibus.) Congregatio censuit, hic non esse derogatum fundationi.

REMISSIONES.

a Vide Covar. lib. 3. var. cap. 13. num. 7. Navar. de oras. Misel. 39. num. 6. & Misel. 14. num. 51. Guttier. Canon. lib. I. c. 1. n. 106. Zerol. in præs. Episc. p. 1. verb. distributione. §. 4. fol. milii 116. P. Azor. infit. Moral. p. 2. lib. 7. queff. 8. col. 821. Quarant. in fam. Balleari verb. residentia. p. 445. Nic. Garf. de nef. p. 2. cap. 2. a. n. 430. cum s. 194. P. Henr. lib. 7. de Indulg. cap. 39. §. 3. p. 592. * Vide etiam supra Sess. 18. cap. 3. & que ibi diximus.

Decimatione Illustriſſimorum Cardinalium scimus Congregationis adiuncta a Nicol. Garſia locis infra citatis.

b Prima. In Decreto Sess. 21. cap. 3. agitibus de Canoniciabus, & portionibus, & fit de necessitate hac detractione, quando sunt nulla distributiones, vel ita remises, que distributione intercessionalibus tantum, sed in cap. 3. sess. 22. deductio hac tercia pars ex dignitatibus, etiam non necessitate, sed in oīnum non residuentis, & pars absentium non praefatibus, sed alii cui pio loco applicanda, refert Garſia de Benef. p. 3. col. 2. n. 4. 6.

c Secunda. Portiones absentium accedunt defensionibus, si ex Decreto Concilii, sess. 21. cap. 3. separate sint: secus vero si ex Decreto, cap. 3. Sess. 22. une enim fabrice Ecclesiæ, quatenus indigent, vel alteri pio loco arbitrio Ordinarii applicabuntur & nec obstat aliqua confluendo, qua caverunt, ut defensionibus portiones non servientium accrescant, refert Garſia de cap. 2. n. 465.

d Tertia. Differentia inter cap. 1. Sess. 21. & aliud cap. 3. Sess. 22. est, quod cap. 3. Sess. 22. loquitur tantum de dignitatibus, a qui-

a quibus Ordinarius tertiam partem frumentorum in distributionibus quotidianis conseruandam separare posset, non datur ei, quod distributiones quotidianae non sint temporales, & hoc in ordinum obtinentium dignitates, & relatae negliguntur, & quando illa tercia pars subtrahita per non servientes amittitur, locis suis est applicanda Cap. vero 3. Sess. 21. loquuntur folium, quando distributiones sunt ita tenues, ut negligantur s; & hoc calu terria pars sic separata, & in distributiones ad Episcopum convertita, si per non servientes amittitur, proportionabiliter servientibus afferetur, Carl. d. cap. 2. n. 65.

* Quarta. Quando Episcopus usus est remedium cap. 3. Sess. 21. in detrahenda tercia parte ex dignitatibus, non potest in remedium cap. 3. Sess. 22. in detrahenda alia tercia parte ex dignitatibus, & nihil datum est iis, qui nihil contulerunt, refert Garci. tibi supra, n. 472.

* Quinta. Hec deducit facienda est ex fructibus, non secundum taxam antiquam, prout in libris Capitulariorum, seu aliis, sed secundum valorem, curreunt, refert Garci. nro. 497.

* Sexta. Obrinens in Cathedralibus & Collegiis dignitatem, licet vocem in Capitulo non habent, nec distributiones quotidianas cum certis participent, residen-
te tamen tenent, & sic detractione ipsius tercie partis fructuum est odiosius, refert Garci. nro. 481.

* Septima. Antequam detractione hanc fieri, deducereunt sive prius pensiones, & alia onera legitime impolita, quamvis ultra duraverint, sed de novo impedita non comprehendunt itaque tertiam partem, & quod de fructibus alteri referunt non sit illa detractione, donec reservari vixit, sed si beneficii titulum habens negligenter residere, privandus est eodem titulo alteri postea conferendo, refert Garci. nro. 498.

* Octava. Nec pro distributionibus Canonico rum Cathedralis, vel Collegiate Ecclesie auferendum est quidquam de beneficiis, que sunt extra Ecclesiam Cathedralem, vel Collegiarum: nisi Ecclesia, vel beneficia extra dictam Cathedralem, vel Collegiatam existent etenim perpetuo Canoniciatum unita prebendas predictarum Ecclesiaram, a quibus beneficiis extra predictas Ecclesias, si quid ob eam causam exactum esset, debet restituiri, & de caero ab his jussimodo evictione absolveatur, refert Nicol. Garci. nro. 474.

* Nona. Congregatio Concilii census est per grossam, quam i thic lucis faciem inter-
fentes quorundam una tantum hora, non el-
lē factum est Concilio. Sess. 21. cap. 3. &
22. cap. 5. Episcopus tamen non potest de
gratian accepere, & in aliis horas dividere:
quis potest ex reliquo corporis prebendatu-
rum, si non omnino terciam partem, fale-
tantam portionem detrahere, quantum sufficit
ad constituentes distributiones, que singulis
horis verosimiliter non negligantur, refert
Garci. n. 435.

* Ex fructibus, & preventibus, &c.) Garci. d. cap. 22. nro. 477. dicit, quod debet
esse fructus illius Ecclesie, in cuius choro
sedem habent dignitatis, secus vero, si
nullus fructus percipiatur sive dignitatis ex
illis Ecclesie, in quibus sedem habent, in
choro tamen nunquam se ferunt residentiam,
& habent proprium distituum, in quo suam
jurisdictionem exercunt.

* Omnia dignitatis,) Garci. d. cap. 2.
nro. 435. resolvit, quod non comprehen-
duntur dignitatis, que sive locum habent
in choro, nullas tamen habent distributiones
quotidianas, nec sufficiens pre-
bendas, vel fructus ienes, que utriusque
posseunt cum Canoniciatis, ubi est cons-
uetudo, abique aliqua dispensatione, ut
cap. 1. de confessum. In nec illi ante Ec-
clesias parochiales ad augendum fructus di-
stributionum quotidianarum Episcopus pot-
eret,

Vide annot. ad hoc caput in appendice sub
discursu 15. Card. de Luca.

C A P U T IV.

In Cathedrali vel Collegiata, etiam
regulari municipio non habeat vocem in Capitulo, nisi sit subdiaconus.
Oneribus subendarit per se infra
annum sine quaque idonei. In pa-
storum proviso fiat solis habentibus
integre aratam, &c.

a. I. **Q**uicumque in Cathedrali, vel Collegiata, seculari, vel regulari Ecclesie divinis municipis officiis, in Subdiaconatus Ordi-
nem falem constitutus non sit, vocem in hismodi Ecclesie in Capitulo non 3. habeat, etiam hoc sibi
de aliis 4. libere fuerit concessum.

3. 8

3. 8 Illo vero, qui dignitates, perso-
natus, officia, praebendas, portiones,
ac qualibet alia beneficia in dictis
Ecclesiis obtinet, aut in posterum
obtinebunt, quibus onera varia sunt
anexa, videlicet, 6. ut ali Misas, alii
Euangelium, alii Epistolulas dicant,
seu canent, quocunque in privilegio,
exemptione, prerogativa, generi
nobilitate sunt insigniti, teneantur;
justo impedimento cessante, 7. in-
tra annum Ordines suscipere requisitos,
alioquin populi incurrit, juxta
constitutionem Concilii Viennensis,

(4) que incipit: Ut ii qui quam
præfecti decteo innovat, & cogant
que Episcopi eos diebus statutis di-
uos Ordines per seiplos exercere,
ac cetera omnia officia, que debent
in cultu divino praefari, sub eisdem
& aliis, etiam gravioribus penitentiis
arbitrio corum imponendis. Nec ille
alii in posterum sicut provisio, nisi
iis, qui jam aratam, & ceteras
habilitates integre habere dignoscantur:
aliter irrita sit provisio.

Lib. 3. Clement. De aere & qualitate, &
ordini preficendorum.

Utit, qui in divinis Cathedralibus vel
Collegiis secularibus vel regulari-
bus Ecclesie sunt municipi officiis, vel
municipiatur in posterum, ad suscep-
tiones lacros Ordines propensius inducentur;
Statuimus, ut nullus de cetero in his-
modi Ecclesie vocem in Capitulo habeat,
(etiam hoc sibi ab aliis libere conceda-
tur) nisi sicut in subdiaconatus Ordine
fuerit constitutus. Illi vero, qui dignita-
tes, pensiones, officia, vel prebendas,
quibus certi Ordines sunt annexi, pacifice
nos obtinent in eisdem Ecclesie, vel ob-
tinuerint in futurum, nisi (justo impedi-
mento cessante) ad hismodi Ordines le-
prosori fecerint intra annum, ex fine
donec ad eos promoti fuerint, nullo modo
vocem in Capitulo habent earundem;
ipsique distributionem, que datur iis,
qui certis horis interfunt, pars dimidia
subtrahatur. Non obstantibus quibuslibet
conficiendis, vel statutis. Paxis alii,

que contra tales promovet ad Ordines re-
culantes statuantur in Iure, nihilominus in
suo robore permanens.

D E C L A R A T I O N E S .

1. *Quicumque in Cathedrali.*) Qui
sunt in laicis, & maxime in Presbytera-
tus Ordine, nullo statuto videtur prohiberi posse, quia vocem habent in Ca-
pitulo.

2. *Regulari.*) Sed non loquitur de mo-
nasteriis Regularium.

3. *Habent.*) Neque consilivante vocem,
neque assentientia, neque sedem in Ca-
pitulo.

4. *Libere fuerit concessum.*) Non mo-
do in omnibus actibus expeditius, qui
Capitulariis expedientur, sed etiam in
electionibus.

5. *Il vero, qui dignitatis.*) Canonici,
qui Ordines factos debitos, post monito-
num famem reculant, ab Ordinario pri-
vari debent. Attamen Archidiaconus, ad
quem de conficiendis Ecclesie spectat
(abente Decano) convocare Capitulum,
& in eo proponere, & resolutions acci-
perere; id poteſt, etiam non sit in facili &
cum illi sit actus Jurisdictionis, qui compe-
tit Archidiacono, etiam in facili non
constituit, & ad Decanum non spectat
rationis Ordinis, sed antiquitatis & Supe-
rioritatis.

6. *Ut aliis Misas.*) An Canonici teneantur
per se ipos cantare Misas in omnibus
festis & Dominicis adventus, & quadrage-
stimes, an tantum solemnibus? Congregatio
conlituit, cogendos esse ad personaliter
canendas Misas illis diebus, quibus ex in-
stitutis, & legitimi conficiendis illius Ec-
clesiae debent.

7. *Infra annum Ordines suscipere requisitos.*) Ex hoc decreto, & cap. 12. Sess. 24.
de reform. S. neminem etiam, non est pri-
vantus quis Canonicatu, ex solo, quod in-
tra annum non sit promotus ad factos Or-
dines, qui tamen decem & octo annos na-
tus sit: ex per Decretem Concilii, Sess.
23. cap. 12. quo caverit, ne qui ante 22.
annum facies iniiciat possit si quia per hoc
Decretem nemo cogit ordinari, nisi in
legitime arata constitutus.

Congregatio Cardinalium censuit, ad
obridendum parochialen opereare eum,
cui conseretur, attingere 25. annos, aucte
intra annum a die collationis debere ipsum
ad presbyteratus ordinem se facere pro-
movet.

8. Qui